अग्ने देव यदिदं स्तोत्रं त्वं प्रतिहर्य्य आद्रियेथाः तर्हि वयं सुवर्वतीः सुवः कामयिता अपः एना एतेन स्तोत्रेण जयेम। एतदुभयमाग्नेये कर्म्मणि द्रष्टव्यम्॥

अथ द्वादशीमाह। "यो घृतेनाभिमानितः। इन्द्र जैत्राय जज्ञिषे। स नः सङ्कासु पारय। पृतना-साह्येषु च" इति। हे इन्द्र यस्त्वं घृतेनाभिमानितः अभितः पूजितः सन् जैत्राय शत्रुजयाय जज्ञिषे जायसे समर्थमित्यर्थः। स त्वं सङ्कासु परकीयसेनासु नोऽस्मान् पारय पालय। तथा पृतना-साह्येषु च सेनानामभिभवेष्वपि समर्थान् कुर्व्विति शेषः॥

अथ त्रयोदशी। "इन्द्रो जिगाय पृथिवीम्। अन्तरिक्षꣳ सुवर्महत्। वृत्रहा पुरुचेतनः" इति। पुरुचेतनः बहुविधज्ञानयुक्तः वृत्रहा शत्रुघातक इन्द्रः पृथिवीम् अन्तरिक्षं महान्तं स्वर्गञ्च जिगाय वशीकृतवान्॥

अथ चतुर्द्दशी। "इन्द्रो जिगाय सहसा सहाꣳसि। इन्द्रो जिगाय पृतनानि विश्वा [५]। इन्द्रो जातो वि पुरो रुरोज। स नः परस्यावरिवः कृणोतु" इति। अयमिन्द्रः सहसा स्वकीयबलेन सहांसि परकीयबलानि जितवान्। अयमिन्द्रः विश्वा पृतनानि सर्व्वाणि सैन्यानि जिगाय। अयमिन्द्रः जातमात्र एव पुरः परकीयाणि पुराणि विरुरोज विशेषेण भग्नानि कृतवान्। स इन्द्रः नोऽस्माकं परस्यापर्य्यायेण पालयिता सन् वरिवः कृणोतु धनं करोतु। इदं मन्त्रद्वयं ऐन्द्रे कर्म्मणि द्रष्टव्यम्॥

अथ पञ्चदशी। "अयं क्रतुरग्टभीतः। विश्वजिदुद्भिदित्-